

nâng cao nhận thức và trên cơ sở đó đề cao tinh thần trách nhiệm, giải quyết những tư tưởng không đúng như không yên tâm công tác, v.v...

Đi đôi với việc giải quyết vấn đề nhận thức, cần nâng cao trình độ tư tưởng, nghiệp vụ và văn hóa của cán bộ, nhân viên ngành kho tàng:

Một mặt cán bộ, nhân viên ngành kho tàng phải tự rèn luyện về đạo đức, phải cố gắng đi sâu vào nghiệp vụ và học văn hóa thêm.

Một mặt, các cấp lãnh đạo cần có kế hoạch đào tạo, bồi dưỡng cán bộ kho tàng về cả ba mặt tư tưởng, nghiệp vụ và văn hóa để dần dần trở thành những người có chuyên môn, có văn hóa, có thái độ phục vụ tốt; cần động viên về mặt tinh thần và chiếu cố thích đáng về mặt vật chất đối với cán bộ, nhân viên ngành kho tàng vì công tác nói chung vất vả, điều kiện làm việc nói chung còn gặp khó khăn. Trước mắt, cần làm cho toàn thể cán bộ, nhân viên ngành kho tàng yên tâm và phấn khởi công tác.

Thiếu sót trong công tác kho tàng cần được khắc phục nhanh. Vì vậy, nhận được chỉ thị này, các ngành, các cấp cần nghiên cứu kỹ và đặt kế hoạch thi hành ngay.

Hà nội, ngày 21 tháng 10 năm 1959

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

PHẠM HÙNG

THÔNG TƯ số 3840-CN ngày 21-10-1959
về việc tăng thù lao cho dân công miền núi.

Kính gửi: Ủy ban Hành chính Khu tự trị Thái Mèo,
Ủy ban Hành chính Khu tự trị Việt bắc,
Ủy ban Hành chính Khu Hồng Quảng,
Ủy ban Hành chính các tỉnh có vùng miền núi,
Bộ Lao động.

Hiện nay ở các vùng miền núi, khí hậu xấu, giá sinh hoạt còn cao, giao thông còn trở ngại nên cần chiếu cố đến hoàn cảnh khó khăn của dân công phục vụ ở miền núi.

Theo đề nghị của ông Bộ trưởng Bộ Lao động, Thường vụ Hội đồng Chính phủ, trong phiên họp ngày 9-9-1959 đã quyết định tăng thù lao cho dân công phục vụ ở miền núi mỗi ngày thêm 2 hào.

Căn cứ vào quyết định đó, Thủ tướng Chính phủ quy định mức thù lao cụ thể như sau:

1. Thù lao cho mỗi ngày công của dân công phục vụ ở miền núi:

— Tám hào cho dân công thường,

— Một đồng cho dân công vận tải,

— Một đồng đến một đồng hai hào cho dân công thợ được sử dụng đúng nghề và tùy theo khả năng của mỗi người.

2. Thù lao đối với những ngày đi đường từ địa phương đến công trường, hoặc từ công trường về địa phương và những ngày nghỉ lễ, nghỉ thường lệ, nghỉ vì ốm, vì chờ việc, vì mưa, bão, lụt được quy định như sau:

— Tám hào cho dân công thường và dân công thợ,

— Một đồng cho dân công vận tải.

3. Những nơi nào được quy định là miền núi để áp dụng các chế độ thù lao trên đây, sẽ do các Ủy ban Hành chính các khu, tỉnh thuộc địa phương ấy quy định; nhưng phải được sự đồng ý của Bộ Lao động.

Miền núi nói đây là những miền khí hậu xấu, đi lại khó khăn, giá sinh hoạt cao...; sinh hoạt ở những nơi đó nói chung có khó khăn rõ rệt hơn miền xuôi.

Ở các vùng khác vẫn thi hành theo chế độ dân công hiện hành.

4. Quy định trên đây bắt đầu thi hành kể từ ngày 1-11-1959.

5. Ông Bộ trưởng Bộ Lao động hướng dẫn Ủy ban Hành chính các khu, các tỉnh có miền núi thi hành chủ trương này.

Hà nội, ngày 21 tháng 10 năm 1959

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó Thủ tướng

PHẠM HÙNG

NGHỊ ĐỊNH số 389-TTg ngày 27-10-1959
quy định việc cấp hộ chiếu.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Theo đề nghị của các ông Bộ trưởng Bộ Ngoại giao và Bộ Công an,

NGHỊ ĐỊNH:

CHƯƠNG I

ĐIỀU KHOẢN CHUNG

Điều 1. — Công dân nước Việt nam dân chủ cộng hòa đi ra nước ngoài phải mang theo hộ chiếu.